

Autorka si zvolila téma, které je jí regionálně blízké, k Rakovníku má rodinné vazby, které jí pomohly především při získání pamětníků. Z hlediska precizace tématu se autorka soustřeďuje na otázky, které dosud odborná literatura nechávala stranou – všední život středně velkého českého města v omezených podmínkách druhé světové války, tj. kultura v širším slova smyslu, stavební rozvoj města, zvláštní kapitola pak tvoří židovské osudy (sonda) a udavačství (sonda). V zásadě je práce řazena chronologicky a v jednotlivých časových úsecích sleduje stejné konkrétní fenomény.

Autorka prostudovala odbornou literaturu, ale práci založila především na archivních pramenech a výpovědích pamětníků. Na 15 přesně formulovaných otázek podává poměrně živý a precizní obraz rakovnického ruchu v jednotlivých etapách. Zachycuje oslavy 1. máje roku 1938 stejně jako volby. Velice zajímavé je líčení formování „národnostních“ hranic a chování města před a po Mnichovu. Vedle velkých událostí stojí za zmínku „příběhy všedního dne“ – vybudování a provoz koupaliště, kde jsou uvedeny i ceny za návštěvu, čímž se tato zábava dostává do kontextu finančních možností návštěvníků.

Zajímavé podkapitoly tvoří i „slavní návštěvníci“ Rakovníka, velice cenné jsou popisy snahy německých okupantů o navazování přátelských vztahů s místním obyvatelstvem. Nové jsou poznatky o ubytovaných uprchlících z pohraničí a jejich začleňování do života města. Bez významu není ani jakási „černá kronika“ města, která dobře naznačuje směry řešení běžných potyček.

Samostatnou kapitolu tvoří osud zajatců v jesenickém táboře, který by si zasloužil samostatnou studii (nikoli v rámci této práce).

Od roku 1942 ovládla město dosazená správa vládního komisaře, ale rakovnický všední život šel dál – hrálo se divadlo a komisař tleskal Prodané nevěště.

Do zdánlivě poklidné atmosféry zasáhlo pátrání po parašutistech a s tím související popravky. Vedle toho se hrál fotbal a chodilo se do cirkusu. Vládní komisař vymohl pokračování plánovaných staveb a - jak autorka uvádí - zasloužil se o rozkvět města.

Barbora Vítková vytvořila velice detailní mozaiku událostí v Rakovníku, které nepodchycuje dosavadní literatura, syntetizující moment je však omezen. Autorka se často očitá ve svých formulacích ve vleku pramenů.

Přes tento nedostatek doporučuji práci hodnotit podle obhajoby jako výbornou.